علم غیب معصومین؛ دارای شواهد روشن

خب نتیجه عرض من این شد که شواهد خارجی، متعدّد است، به تواتر می‌رسد، حتی برای غیر مسلمین. اینکه اولیاء اسلام علم غیب داشتند و اخبار به غیب می‌کردند. تکلّم آن‌ها تنها در آیات شریفه منحصر نبوده است.

رابطه قرآن با علم غیب معصومین

ولو در روایات اهل البیت علیهم‌السلام دارد که ما هر چه می‌دانیم از قرآن است. ولی خب ظاهر قرآن به‌گونه‌ای نیست که ما بفهمیم. علمی هم که قرآن نیاز دارد که ما عموم مسلمانان نمی‌دانیم ولو این عبارت از ابن عباس در کتب تفسیری هست، حتی در کتب روائی مختلف هم هست، نمی‌دانم از چه قرنی، از ابن عباس نقل کرده‌اند: «**ولو ضاع لي عقال بعير لوجدته في كتاب الله تعالى**[1]»؛ حتی اگر پابند شتری از کسی گم شد، من ابن عباس ادعا می‌کنم که این پابند شتر گم شده او را از قرآن برای او پیدا می‌کنم. این منسوب به ابن عباس است. در روایات اهل البیت علیهم‌السلام هم فراوان است، حضرت فرمودند من تمام خبر را دارم، بعد فرمودند:«**اعلم ذلک من کتاب الله**[2]». «**ال رطْبٍ وَ ال ياب سٍ إلاّ في كِتابٍ مُبينٍ**[3]». اینها مباحث گسترده‌ای است.

---

[1] الاتقان فی علوم القرآن ج۲ ص۳۳۲

در این زمینه به صفحات «جمع علوم در قرآن»، «جامعیت قرآن کریم؛ تبیانًا لکل شیء» و «حدیث ابن عباس در گم شدن عقال شتر» در سایت فدکیه مراجعه فرمایید.

[2] بصائر الدرجات ج ۱ ص۱۲۷؛ عَنْ يُونُسَ عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى بْنِ أَعْيَنَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ(ع) يَقُولُ إِنِّي لَأَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَ أَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَ أَعْلَمُ مَا فِي الْجَنَّةِ وَ أَعْلَمُ مَا فِي النَّارِ وَ أَعْلَمُ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ عِلْمْتُ ذَلِكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ فِيهِ تِبْيَاناً لِكُلِّ شَيْءٍ

[3] الانعام ۵۹

بازبینی #2
ایجاد شده 17 ژوئیه 2024 13:02:07 توسط ... .
به روزرسانی شده 17 ژوئیه 2024 14:24:45 توسط ... .